

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΕΤΟΣ Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7
ΓΡΑΦΕΙΑ: Πειραιώς 13

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΟΓΚΑΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Ε. ΠΑΣΠΑΛΙΑΡΗΣ

ΟΙΚΟΝ. Δ/ΝΤΗΣ Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ Τ. ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ - ΣΑΒΒΑΤΟ
4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1943
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2000

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ

Της εκλεκτής συνεργάτιδος μας, Κας ΛΑΞΑΝΔΡΑΣ ΛΑΛΑΟΥΝΗ

Όσοι περνούν αυτό τον καιρό μπρός απ' το θέατρο «Ολύμπια» της οδού Ακαδημίας, κοινοστέκονται βλέποντας τους μαστόρους που μπαρνοβγαίνουν, που δουλεύουν, και επισκευάζουν το καλό, παλλήλο θέατρο—σε λίγο θ' ανοίξει άναεωμένο, εὐπρεπισμένο για να φιλοξενήσει την Έθνική Λυρική Σκηνή, τον πρώτο επίσημο μελοδραματικό θίασο, κι έτσι θα πραγματοποιηθῆ ἐπι τέλους κ' ονειρο που χάιδεψαν, που ά αγωνίστηκαν μάταια να ολοκληρώσουν τόσο και τόσο Έλληνες καλλιτέχνες, θυσιάζοντας κι' αυτή τη ζωή τους.

Στέκεσαι για λίγο μπρός στο θέατρο «Ολύμπια», και συλλογιέσαι, και μέσ' στη σκέψη σου ζωντανεύεις τὰ περασμένα, περασμένα λάμψης και αθλιότητας. Ηλίθιας κι' άπελπισίας, μεγαλείου και κακομοιρίας που έζησε εδώ μέσα το «Έλληνικό Μελόδραμα».

Μά, παρακάτω, όχι και πολύ μακριά, μήπως δεν κάνεις τις ίδιες σκέψεις, σαν περνάς απ' το μέρος όπου υψωνόταν άλλοτε το Δημοτικό Θέατρο της Αθήνας που γκρέμισε μια άνεξήγητη μανία καταστροφής; Η Ιστορία του Έλληνικού Μελοδραματός... Αλήθεια θέλεις να τη διηγηθούμε για τους νεότερους, άξίζει, στις παραμονές της πραγματοποίησης του ονείρου που οιστηλάτησε τόσους γενεές να είχαμε μια ματιά πίσω, να θυμηθούμε αυτούς που άναψαν την πρώτη σπίθα, που προσπαθήσανε να διαδώσουν τη θεϊκή τέχνη, που κρατήσανε άσβηστη την ιερή φλόγα κι' όταν ακόμα φαινότανε πως έσβηνε.

Γιατί τώρα μπορούμε με σιγουριά να πούμε πως άποκοιούμε άληθινά Λυρικό Θέατρο. Την λεγόμενη Έθνική Λυρική Σκηνή και άρχισο—δοκιμαστικά—κατά τα τέλη του χειμώνα του 1940 με τη «Νυκτερίδα» του Γιόχαν Στράους και που συνέχισε ως τώρα με μεγάλες όμως διακοπές τις παραστάσεις της, δε μπορούμε να θεωρήσουμε παρά σαν κάτι το νόθο και σαν—πως να το πώ;—περικοκλάδι του Έθνικού Θεάτρου. Δεν είχε ούτε αὐτοτέλεια, ούτε άνεξαρτησία, μα κι' ούτε καθορισμένη κατεύθυνση, δεν ήξερες τι είναι, όπερα ή όπερέττα; Όχι πως και στα άλλα Λυρικά Θέατρα της Ευρώπης δεν παίζονται και όπερέττες κλασικές σαν του Γιόχαν Στράους ή του Όφφενμπαχ—για να πάρω τους δυο πόλους της Γερμανικής και της Γαλλικής Όπερέττας. Αλλά τις πάζουν σε άρισμένες ευκαιρίες, σαν μια έκδοραση, μια άπάπαιλα του κοινού, τις παίζουν—αυτό έχει σημασία—στο πρωτότυπο, στο κλασικό τους κείμενο κι' όχι

με τὰ παραγεμισμένα που γενναει ή φαντασία κανενός μεγαλεπήβουλου σκηνοθέτη. Δεν είδα σε κανένα θέατρο μελοδραματος της Ευρώπης να παίζουν όπερέττες Σουπέ ή Όντράν (!) κι' ούτε να ναι πουθενά το Μελόδραμα «έξάρτημα» του θεάτρου της πρόζας, έξόν σε μερικές έπαρχιακές πόλεις της Γερμανίας που πάλι ή Λυρική Σκηνή ήταν κάτι το ολότελα αὐτοτέλες και άνεξάρτητο και μοναχά φιλοξενιόταν για οικονομία στην ίδια στέγη.

Άς είναι αυτή ή συζήτηση μπορεί να μās πάη πολύ μακριά και πρόθεσή μου δεν είναι ν' άνοιξω συζήτηση αλλά να ιστορήσω—συνοπτικά βέβαια—στούς άναγνώστες μου την άρχή της ιδέας του Μελοδραματος στην Ελλάδα, την πρώτη γνωριμία των Έλλήνων με την «ευρωπαϊκή» Μουσική, τους άγώνες των πρώτων Έλλήνων καλλιτεχνών.

Κανένας δε θα μπορούσε να πιστέψη πως ή άρχή του Μελοδραματος στην Αθήνα έγινε από Ιταλούς άκροβάτες! Κι' αυτό τρία χρόνια μετά την άνακήρυξη της Αθήνας σε προτεύουσα της Επικράτειας. Είναι μια πολύ διασκεδαστική ιστορία που βρισκομε στις εφημερίδες της εποχής. Ήταν στα 1835, ένα χρόνο απ' τη μεταφορά της προτεύουσας στην Αθήνα, που χτίστηκε το πρώτο θέατρο—υπαίθριο—έκει όπου βρισκεται σήμερα ή Έθνική Τράπεζα, από τον έπιχειρηματία Αθανάσιο Σκοτζόπουλο και εγκαινιάστηκε μ' ένα θίασο από πλανόδιους Ιταλούς σχοινοβάτες. Ένας άλλος έπιχειρηματίας, κάποιος Γαϊτάνος Μέλης, βλέποντας την έπιτυχία του Σκοτζόπουλου, έχτισε δεύτερο θέατρο «για την άριστοκρατία» καθώς εδήλωνε, στεγασμένο αυτό και κάπως περισσότερο περιποιημένο, ανάμεσα στην πλατεία του Γερού Λόχου και της οδού Αλό.

(Συνέχεια εις την 3ην σελίδα)

ΔΕΝ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΙΞΩ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΕΙΜΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΛΑΣΚΟΥ

Μια συνέντευξη με το νέο άστέρι της «Ολύμπια Φίλμ» ΣΤΕΛΛΑ ΓΚΡΕΚΑ

Όσοι είδαν τις δοκιμαστικές σκηνές της νέας ταινίας της «Ολύμπια Φίλμ» των κ.κ. Λαδής και Περγάνη «Ραγισμένο βιολί» μιλούνε με πολύ ένθουσιασμό για ένα καινούργιο λαμπρό άστέρι που θα κατακτήση την ελληνική όθόνη. Πρόκειται για τη νέα θαυμασία άποκάλυψη του Όρέ-

στη Λάσκου την χαριτωμένη κουκλίτσα Στέλλα Γκρέκα, που ό καλός μας ποιητής και σκηνοθέτης ανακάλυψε μέσα στην άγκαλιά του. Γιατί πρέπει να ξαίρετε πως το νέα αυτό έξαιρετικό άστέρι που πρωταγωνιστεί στο «Ραγισμένο βιολί» είναι ή άγαπημένη γυναίκουλα του Λάσκου. Συνατήσαμε λοιπόν τη νέα αυτή «στάρ» μια μέρα μετά το γύρισμα στα γραφεία της «Ολύμπια Φίλμ» και της θέσαμε την πικάντικη ερώτηση.

—Ο Λάσκος σās κατάφερε να παίξετε στον κινηματογράφο ή τον παντρευτήκατε για να σας κάνει «στάρ»;

Χαμογέλασε και χωρίς να πάρη ύφος «ντίβας» αντιμετώπισε με πολύ άπλόητητα τη δημοσιογραφική περιέργεια.

—Πάντα, από μικρή μ' άρεσε ό κινηματογράφος. Κι' ήθελα πολύ να παίξω κι' έγω σε φίλμ, χωρίς όμως και να το επιδιώκω. Έτσι τόν άντρα μου τον παντρεύτηκα μόνο γιατί τον άγαπούσα κι' όχι

(Συνέχεια εις την 3ην σελίδα)

ΤΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μια χαρακτηριστική Σκηνή από το Φίλμ «ΑΞΕΧΑΣΤΟΣ ΠΟΝΟΣ»

Η ΓΟΗΤΕΓΤΙΚΗ ΝΤΑΝΙΕΛ ΝΤΑΡΙΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣ ΠΑΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΙΤΑΝΙΑ ΣΤΗΝ «ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΜΑΙΤΡΕΣΣΑ»

Ο «Αξέχαστος Πόνος» στον ΟΡΦΕΑ και
Ο «Πύργος των Φαντασμάτων» με την
Κλάρα Ντολταύ στο ΡΕΞ.

Οι φίλοι του Γαλλικού φίλμ άσφαλώς θα πανηγυρίσουν με την προβολήν της Δευτέρας σε δυο συγχρόνως Κινηματογράφους της τελευταίας ταινίας της Ντανιέλ Νταριέ.

Την προσεχή έβδομάδα, παράλληλα με την γαλλική ταινία θα παιχθούν μια περιτετυωδη γερμανική και μια φάρσα σύγγραφη. Ίδου οι λεπτομέρειές τους.

ΠΑΛΛΑΣ - ΤΙΤΑΝΙΑ
Η ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΜΑΙΤΡΕΣΣΑ
Η Ντανιέλ Νταριέ είναι ά-

ναμφισβήτητα μια από τις άγαπημένες «στάρ» του Αθηναϊκού κοινού. Όλες σχεδόν οι ταινίες της σημειώνουν έξαιρετική έπιτυχία, εινε όπως λένε «έμπορικέ». Απόδειξες τούτου ή κοσμοσυρροή που παρατηρήθηκε πέρσι στα σεμιά με την προβολή των δυο ταινιών της Νταριέ Νταριέ. Η ταινία την όποία θα δούμε τώρα στο Πάλλας και στην Τιτάνια όχι μόνο είναι από τις καλλίτερες της χαριτωμένης και γοητευτικής γαλλίδος στάρ αλλά και κάπως πρωτότυπη για την Νταριέ. Το πολυσύνθετο όμως και πολυποίκιλο ταλλέντο της Νταριέ εκδηλώνεται άκριβώς εδώ κατά τον καλύτερο τρόπο. Ερμηνεύει με μοναδική χάρη, «μπριό» και ζωντανεία την κόρη ενός έπιχειρηματία Ιπποδρομίου και παρουσιάζεται σε μερικά νούμερα έκτελοισα δυσκολότατα άκροβατικά γυμνάσματα. Φυσικά στην ταινία αυτή άκούγεται κάποτε ή γλυκειά και θερμή φωνή της Νταριέ σε μοντέρνα τραγουδάκια.

Η σκηνοθεσία όφειλεται στον σκηνοθέτη Αντρέ Γκαγιότς πάντα δε εκτός της Ντανιέλ Νταριέ και Μπερνάρ Λαγκρέ, Λιζ ντε Λαμά, Άρλετ κά. Η ταινία εινε σε γαλλική γλώσσα.

ΟΡΦΕΥΣ

ΑΞΕΧΑΣΤΟΣ ΠΟΝΟΣ..

Η Μαριάννε Χόπε άφου έπι μια έβδομάδα συγκίνησε το κοινόν στο «Πάλλας» ως Μαντελέν στο «Δράμα μιας καρδιάς» παρουσιάζεται από μεθαύριο στην όθόνη του Όρφους σε μια νέα δημιουργία της ως Φελίτσιτας στο δραματικό άριστούργημα της «Μπερλιέ Φίλμ» ή «Αξέχαστος πόνος». Σκηνοθετημένη υπό τον Γιόχανες Μάγερ με έρμηνειάς τους επιλέκτους ήθοποιους Μαριάννε Χόπε, Κάρλ Κούλμαν Έρνεστ φόν Κλίπσταϊν το φίλμ αυτό της Μπερλιέν συγκαταλέγεται μεταξύ των καλύτερων δυνατών

ΣΧΟΛΙΑ ΑΝΕΥ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Έκ μέρους του κ. Κ. Μουσοῦ
ρη έλάβαμε την κατωτέρω επιστολήν:

Αγαπητέ

«Καλλιτεχνικέ Κόσμο».

Σχετικά με όσα έγράφησαν στο προηγούμενο φύλλο σου για κάποιο δημοσίευμά μου στα «Καλλιτεχνικά Νέα» της προπερασμένης έβδομάδος, έχω να σου πώ τ' έξης:

Δεν άνεφερα πουθενά ότι τα όσα έδημοσίευσε στον «Καλλιτεχνικό Κόσμο» της 25 Οκτωβρίου 1943 ήσαν γνώμες της στιγμής, τις όποιες δεν έσκέφθηκα πριν γράψω. Άπορώ πως ό συντάκτης έβγαλε αυτό το συμπέρασμα. Συμβαίνει έντελώς το αντίθετο. Έπειδή ήθελα να έχω μόνος μου την ευθύνη των όσων θα έλεγα προτίμησα ν' άπαντήσω έγγραφως στα έρωτήματα που μου έκανε όπο τόπον «συνεντεύξας» ό φίλος κ. Μάριος Βαϊάνος—πράγμα που σημαίνει άκριβώς ότι τα όσα ειπα έκπροσωπούσαν άπόλυτα τις άντιλήψεις μου πάνω σ' αυτό το θέμα—έξηγώντας μοναχά ότι αυτό τα δημοσίευμα δεν φιλοδόχησε ποτέ τους τιμάς ενός «άρθρου».

Δεν προσπάθησα πουθενά ν' άναίρεσω τις άπόψεις μου αυτές, αλλά απ' έναντίας. Πιστεύοντας ότι ή κρίση που περνάει σήμερα το θέατρο είναι παγκόσμια, τράβηξα άκόμη πιο θάρρα και συγκρίνοντας την ντόπια θεατρική παραγωγή με την ξένη, έφτασα στο συμπέρασμα ότι τα ελληνικά έργα «δεν έχου» να ζηλέψουν και πολλά πράγματα από πολλά ξένα».

Τελειώνοντας θέλω να προσθέσω άκόμη τα έξης: Με τους έκδότες τόσο του «Καλλιτεχνικού Κόσμου» όσο και των «Καλλιτεχνικών Νέων» δεν με συνδέει ούτε άπλή γνώριμία αυτό όμως δεν μ' έμποδίζει να παρακολουθώ έντελώς άμερόληπτα τα γραφόμενά τους, με την

ταινιών που θα προβληθούν έφύτος.

Το θέμα άφορά την ιστορία του Φελίτσιτας, ή όποία έγκαιρα λείποντες τον άβολο—όπως νομίζει—παιδικό της φίλο καλλιτέχνη Παούλ Όλσεν παντρεύεται τον τυχοδιώκτη Ίβερσεν που γυρίζει από την Αμερική και έχει μεγαλεπήβολα σχέδια. Η ψήνη της όμως όσον άφορά τον ψυχρό και άπάνθρωπο μεγαλοεπιχειρηματία Ίβερσεν γήγορα άποκαλύπτεται και νοιώθει ότι ή καρδιά της άνήκει στον Παούλ που δεν έπαψε να την αγαπά. Τέλος ύστερα από μια καλή και από πολλά έπεισόδια ή Φελίτσιτας ακολουθεί τη φωνή της καρδιάς και πγαίνει στην άγκαλιά του Όλσεν που με περιμένει πάντοτε, γεμάτη τήρα δόξα και πλούτη.

Ρ Ε Ξ

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ.
Μια Οθγγαρέζικη φάρσα γεμάτη μυστήριο, άπρόοπτα, χιούμορ και έκπληξεις. Δύο όρες μοναδικής άπόλαυσης και άκράτητων γέλιων. Πρωταγωνιστεί ή πανέμορφη Οθγγαρέζα ήθοποιός Κλάρα Ντολταύ πρωταγωνίστρια της «Νυκτερινής όπτασίας» και του «Βαβού μοναστηρίου».

Π. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΙΑ

Στο γεῦμα που παρέθεσαν—όχι άνευ αϊτίας—
Αυτός ό νεοφώτιστος έπιχειρηματίας
που ίδρύει νέον θίασον, λόγω του έρωτός του.
Στα ξαφνικά κατέφθασεν εκεί κι' ή συζυγός του!

Τό σκανδαλάκι φνοικά, μοιραίως έξεργάγη
Κι' ή προμαντόννα έφαγε χαστούκι, άκροδιγώς
Κάποιο όβροολόγιο, ως λέγουν, άντηλλάγη
Κι' ό νέος λιπρεσάριος... γαως γινή λα γός!

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Εβδομαδιαία θεατρική, κινηματογραφική και καλλιτεχνική εφημερίδα.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 13 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Αριθ. φύλλου 7.

Τιμή δραχμές 2.000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ετησία	Δραχ.	120.000
Εξαμηνος		60.000
Τριμηνος		30.000

Χειρόγραφα και φωτογραφίες δεν επιστρέφονται

ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΗΜ ΠΕΡΑΝΤΩΝΗΣ
Εκδοτικός οίκος «ΧΑΙΟΣ»
Πειραιώς 13-ΑΘΗΝΑΙ

καλοπροαίρετη διάθεση να σέβομαι τις αντιλήψεις τους και όταν συμφωνώ με όσα δημοσιεύονται και όταν άκοσμα συμβεί να διαφωνώ με ώριμους τους απόψεις, χωρίς να προσπαθώ να βγάλω αυθαίρετα συμπεράσματα, για να δημιουργήσω άκαίρους έντυπώσεις.

Αλλά τα λίγα χωρίς κακία, χωρίς παρεξήγηση και με την εκτίμησή μου

ΚΩΣΤΑΣ Μ. ΨΥΓΟΥΡΗΣ

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΤΩΝ "ΑΣΣΩΝ"

Είναι ευχάριστος ή διαπίστωσις της άγαστής συμφορίας, μετά της οποίας συνεργάζονται εις το θέατρον «Κυβέλης» οι "Άσσοι της ελαφράς μουσικής μας σκηνης. Και τούτα παρά τα διαδιδόμενα, θέτει εις πραγματοποιήσιν τον σκοπόν των οποίων έταξαν, δηλαδή την εξύψωσιν του ελαφρού θεάτρου.

Είμεθα βέβαιοι ότι ο θίασος απολαμβάνων ως δεικνύουν αι άσφυκτικώς διδομένοι παραστάσεις της έμπιστοσύνης του κοινού θα συνεχίσουν επί ετη την τόσο άποδοτικήν αυτών εργασία.

Η τελευταία των Ρωμανικών

Κυκλοφόρησε σε φροντισμένη έκδοση από τον έκδοτικό οίκο «Ωρίων» τό νέο βιβλίον του κ.Α.Ν. Μαγγανάρη «Η τελευταία των Ρωμανικών». Μία συλλογή διηγημάτων καθ' όλα αξιόλογη, άντάξιο συμπλήρωμα της πολυσύνθετης εργασίας του γνωστού συναδέλφου και ξεχωριστού ποιητού και λογογράφου.

Οι έρωτικές επιστολές του

Αλέφρονα

Συνεχίζοντας την τόσο σημαντική του προσπάθεια ο κ. Γρηγ. Στεφάνου κυκλοφόρησε μία μετάρραση των «έρωτικών επιστολών του Αλέφρονα». Έκδοση «Αετού» είναι ένα από τα καλύτερα βιβλία της χρονιάς.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Λεωφόρος Συγγρού 12 ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΘΕΟΔ. ΒΟΥΓΙΟΥ

Μία κομψή Μπουάτ με περίφημο πρόγραμμα

ΒΑΡΙΕΤΕ

και με την εξαιρετικήν όρχηστραν

Κ. ΜΑΥΡΑΝΤΩΝΗ

Κουζίνα προπολεμική

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ - ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

* Σήμερα και αύριον ή Λυρική Σκηνή δίδει εις τον Πειραιά τις δυο τελευταίες της παραστάσεις με την όπερέττα του Στράουζ «Νύχτα στη Βενετία».

* Ο «Τζών Φέργκυσον» ή νέα μεγάλη δημιουργία του θεάτρου κοποπούλη συνεχίζει με πολλήν επιτυχίαν τις παραστάσεις της.

* Στο θέατρο «Αλικής» ή περίφημη κομεντί του κ. Αλέκου Λιδωρίκη «Η Κυρία χωρίς Καμέλιες» εξακολουθεί να παίζεται θριαμβευτικά από τον θίασον Κώστα Μουσούρη Μαίσης Αρώνη.

* Στο θέατρο Αργυροπούλου άνεββάσθη και παίζεται με άληθινό θρίαμβο, κατά σκηνοθεσίαν του κ. Κωστή Μπαστιά, ή ούγγρική φάρσα «Ο υπάλληλος έκδικείται».

* Το «Παράξενο ι τερμέτζο» ή μεγάλος έφετενός θρίαμβος της κυρίας Κατερίνας Ανδρεάδη εξακολουθεί να παίζεται με μεγάλη κοσμοσυρροή στο θέατρο «Βρεττανία».

* Στο «Πάνθεον» ή έκλεκτός θίασος Μανωλίδου-Βεάκη Παπα-Δενδραμής θριαμβεύει με τα «Θαμπά τζάμια».

* Με κοσμοσυρροή συνεχίζονται οι παραστάσεις των «Παραπηγμάτων» εις το θέατρον «Απόλλων».

— Εις την «Άλσκα» άνεββάσθη ή επιτυχία μία νέα επιθεώρησις του κ. Δ. Εδαγγελίδη με μουσική του κ. Παπαδοπούλου και με τίτλο «Δυόμιση ώρες κέφι».

Η νέα ρεβύ είναι άρκετά έξυπνη κι' όλοι οι έκτελεστές της καταχειροκροτούνται.

— Την Δευτέρα ή θίασος

Ηρώς Χαντά - Γιάννη Σπάρτακου δίδει την πρώτη της νέας επιθεώρησεως των κ. κ. Γ. Γιαννακοπούλου και Γ. Θεοβίου «Ελληνικές μελωδίες».

Διά την νέαν αυτήν ρεβύ πολλά τά καλά λέγονται

— Στο θέατρον Άλάμπρα συνεχίζονται πυρετώδως οι δοκιμές μιας νέας επιθεώρησεως του κ. Χρ. Γιαννακοπούλου με την όποια κάμνει έναρξιν την προσεχή εβδομάδα ή θίασος του κ. Π. Κυριακού.

— Με πολλήν επιτυχία συνεχίζονται εις το θέατρον «Παπαϊωάννου» αι παραστάσεις της ώρας έπιθεώρησεως των κ. κ. Σπυροπούλου Παπαδούκα.

— Από αύριον Κυριακήν θα εμφανίζεται στην «Άίγλη» ή ποιητής κ. Χρ. Πύρπασος.

Ο κ. Πύρπασος θ' άπαγγείλει τους τελευταίους στίχους του με υπόκρουση της όρχηστρας του κ. Κοντριμάνη.

— Εις την «Άίγλη» εμφανίζεται όμοίως ή επιτυχία και ή Δανάη με την κιθάρα της.

— Η γνωστή ντιζέζ Θέκλα Λαζαρίδου πρόκειται έντός των ημερών να εμφανισθή από της σκηνής γνωστού θεάτρου της πρωτευούσης.

— Στην τιμητική παράστασιν «Άννας Φιλίδου και Σ. Μάνου, διεκρίθη το χορευτικό ζεύγος Άντόλφσκα - Ντινίτσα Παπαπού κατά τη γνώμη μας είναι ένα από τα πιο καλά χορευτικά μας ζευγάρια.

— Στην Κηφισιά άρχίζει σήμερα τις παραστάσεις του ή θίασος τ. κ. Σ. Άλβα με ντιζέζ την γοητευτική δ. Ρίτσα Λάσκαρη

ΔΕΝ ΠΑΝΤΡΕΥΗΚΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΙΞΩ ΣΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

για να με κάνη άστέρρα. Πάντως έπαιξα στο «Ραγισμένο βιολί» χωρίς να το επιδιώξω πάλι, αλλά επειδή ή Όρθέσις δέν εύρισκε τον τύπο που του χρειαζότανε κι' επειδή ανακάλυψε σε μένα αυτό άκριβώς που γύρευε. Έτσι, λοιπόν ούτε με κατάφερε, ούτε τον κατάφερα. Πάντως είμαι πολύ εύχαριστημένη που έπαιξα στον κινηματογράφο και θά είμαι περισσότερο άν σημειώση μεγάλη επιτυχία το φίλμ

— Και γιατί πήρατε ψευδώνυμο και δέν κρατήσατε τό όνομα που σας άνήκει, δηλαδή Στέλλα Λάσκου;

— Γιατί δέν θά ήθελα να είμαι άπλώς ή γυναίκα του Λάσκου, αλλά ν' άποκτήσω δική μου προσωπικότητα μία που ή άντρας μου έχει γνωστό όνομα.

— Τώρα που γίνεται «σάρ» σας ζηλεύει ή Λάσκου;

— Τόν αγαπώ τόσο πολύ, που δέν του δίνω καμμία τέτοιαν άφορμή. Άλλά και μόνος του σάν σκηνοθέτης και σεναρίστας έφρόντισε να λάβη τά μέτρα του ώστε να μήν υπάρχη στο φίλμ ούτε ένα φιλί...

Μά ξέρετε, μου λέει χαριτωμένα, θά ήθελα μία χάρι από σας.

— Εύχαριστώ.

— Οί δικοί μου δέν ξαίρουν άκόμα πώς έπαιξα στον κινηματογράφο. Θέλω να τους κάνω έκπληξι. Γι' αυτό σας παρακαλώ πητε στους έφημεριδοπώλες να μήν περσούν όταν κυκλοφορήσιν τό φύλλο που γράφει για μένα από τη γειτονιά της μαμάς μου...

Της τό ύποσχόμινθα και φεύγομε εύχαριστούντες.

ΧΡ. ΠΥΡΠΑΣΟΣ

«Ο Διάβολος μιλεί για τη γυναίκα».

Με τον τίτλον «Ο Διάβολος μιλεί για την γυναίκα, έκκυκλοφόρησε ένα πολύ ένδιαφέρον χιουμοριστικό βιβλίον του κ. Κώστα Μάγερ.

Ο «Θυμεικός θίασος Δίνου Καρζή» ήμικρατικός Οργανισμός.

Η εργασία του Αίνου Καρζή πάνω στο άρχαιο θέατρο, που καρποί της ήταν οι άνεββάσεις τόσων τραγωδιών: Αίσχύλου «Προμηθεύς Σοφοκλή «Ηλέκτρα» Εύριπίδη «Ιών» και «Φοίνισσες» και πρό πάντων οι «Φοίνισσες» που μάς έδωσαν μία συγκλονιστική αίσθηση της άρχαίας τραγωδίας ή εργασία αυτή δυνάμει του Νόμου 757/1943 άνεγνωρίσθη ός ήμικρατικός «Έπρεπε εις τό Ύπουργείον Έθνικής Παιδείας να έλθη και πάλιν ό φωτεινός νοός του κ. Ν. Λούβαρη, ή εδρυμάθεια και δημιουργικότητά του δια να πραγματοποιηθή ή έπισημοποίηση της εργασίας του Αίνου Καρζή που από καιρό πιά έχει έπιβληθή ός ή μοναδική στον τόπον μας.

Υστερα από τον άναγνωριστικό νόμο ή εργασία τίθεται επί μονίμων βάσεων και οργανούται τό «Θυμεικός Διδασκαλείο» δηλαδή Σχολή ειδική πρός κατάρτισιν χορευτών και χορευτριών ως και ήθοποιών μουσικών, και σκηνογράφων άποκλειστικώς άσχολουμένων με την άναβλωση των άρχαίων δράματων. Έντός όλίγου πρόκειται ν' άρχισή ή λειτουργία του δημοσιευμένου κανονισμού του. Τότε θά κληθούν πρός φοίτησιν οι έχοντες τά προσόντα.

Έτσι ή Έλλάς παρά τάς τραγικές συνθήκας υπό τις όποιες ζή έκπληρώνει τό καθήκον της άπέναντι της τεράστιας προγονικής κληρονομίας που ή οικειοποίησή της από μάς θά βοηθήσιν άποτελεσματικά στη δημιουργία Νεοελληνικού Πολιτισμού.

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

Μί αυτόν τον τίτλο έκδόθη και κυκλοφόρησε ένα καινούργιο περιπεπρωμένο μυθιστόρημα. Ζητήσατέ τό άπό όλα τά περίετρα.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΘΕΑΤΡΟ

PENA NTOP

Η μπριόζα πρωταγωνίστρια του ελαφρού Μουσικού Θεάτρου που θριαμβεύει στο θέατρο Παπαϊωάννου

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΥΦΥΛΟΓΗΜΑΤΑ

Τό πάρα κάτω εύφυλόγημα ά νήκει στον συνεργάτη μας, κ. Τάσο Θεοδοσόπουλο. Τό έχει γράψει για τον περίφημο «Μανωλάκη», τό νούμερο που με τόση άπιτυχία παίζει ή καλός ήθοποιός Μανέλλης, και πρωτοεπιτόχησε τό καλοκαίρι του 1941 στο βαριετό του Λάσκου στο «Άλκαζάρ». Είναι ένα διπλό άνιγμα πραγματικά περίφημο.

Έβγαίνει ή Λάσκου, και έλεγε πρώτος στον Μανωλάκη.

— Τι είναι αυτό, που τό πρώτο περπατάει τό δεύτερο περπατάει, και τό τρίτο περπατάει;...

Ο Μανωλάκης, άφου σκεφτόταν λίγο τό έβρισκε.

— Τό ποδήλατο με τρεις ρόδες του έλεγε... Και μετά, εξακολουθούσε.

— Τώρα θά σου πώ κι' άγώ ένα με την σειράν μου, δλέξτε, αινιγμα. Τι είναι αυτό, που τό πρώτο περπατάει, τό δεύτερο περπατάει, τό τρίτο περπατάει, τό τέταρτο περπατάει, και τό πέμπτο δέν περπατάει;...

Ο Λάσκος άδύνατον να τό έρην... «Ο κόσμος που παρακολουθούσε κι' αυτός τό έβλεπε...»

Τέλος έχανε την όπομονή του, και τον ρωτούσε.

— Πές μου επί τέλους, βρά Μανωλάκη τι είναι αυτό που τό πρώτο περπατάει τό δεύτερο... κλπ. κλπ. και τό πέμπτο δέν περπατάει.

Και ή άπάντησις έρχόταν πραγματικά αναπάντητη.

— Τά παιδιά του μάργα μου!... Τι τέσσερα περπατάει τό πέμπτο είναι στίς... φασκός!...

Και τό θέατρο έσπαγε από τά χειροκροτήματα.

MIKY

ΤΑ ΚΟΣΜΙΚΑ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΑ

Στου «Σαραντίδη» θριαμβεύει κάθε βράδυ ό γνωστός ντιζέρ κ. Φίλιανδρος Μάρκου με την όρχηστρα Κανακάκη-Πλατσαίου.

Στου «Κρητικού» άπέσει πολύ ή Ντιζέρ κ. Ι. Κανδηλιώτης με την όρχηστρα Μιχ. Μπαρμπαλιά (βιολί Θάνας Ρεμουίνδος).

Στου «Ρούκωνα» ή ντιζέρ κ. Χρ. Τσακμάκης σημειώνει επιτυχία με την όρχηστρα του κ. Εύστρ. Μυρογιάννη.

Στ' «Ολύμπιον» ή ντιζέρ Μαίρη Γαρδένια, ή δ. Τέρις Καραλή, ή δ. Ναβά Τζώνη και ό κ. Νίνο Μοντεπερδους άρέσουν πολύ με την όρχηστρα του κ. Κ. Μανραντώνη (τραγουδι Άπ. Ρουβάς).

Στό «Χελμό» ή ντιζέρ κ. Κ. Γρυπάρης με την όρχηστρα Στρατούλη άρέσει πολύ.

Στου «Νότη» τό συγκρότημα του συνθέτη κ. Εύαγγ. Γρυπάρη σημειώνει μεγάλη επιτυχία.

«Χρονικό του 43»

Ίδιαιτέρως σχολιάζεται στους κύκλους των Γραμμάτων μία νουβέλλα του κ. Βάσου Βασιλείου υπό τον τίτλον «Χρονικό του 43. Με ποιητική διάθεση και λεπτότατο στόλ, Οί ήρωες της νουβέλλας αυτής προβαίνουν σε μία τολμηρή τοποθέτηση του έργου των πιδ χαρακτηριστικών έκπροσώπων της σύγχρονης πεζογραφίας μας. Πωλείται στα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ν. Παπαγιωργίου Ο ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΓΚΟΖΛΟΣ

Θέλω να σταματήσω σ' ένα και μόνο διήγημα της συλλογής αυτής τό ευλάγκαθο. Νά τό ύπογραμμίσω και να τό τονίσω, μέδον που ή τρέσος τούτος της μονόπλευρης κριτικής μπορεί να ξενισή — και τούτο γιατί θεωρώ τό διήγημα αυτό ένα από τά καλύτερα που είδαν τό φώς μέσα στα βιβλία της χρονιάς. Είναι κάτι τό ξεχωριστό τό διήγημα του Παπαγιωργίου ένα ύποδειγματικό λυρικό κομμάτι που σημειώνει σταθμό και καμψη στο έργο του αξιόλογου διηγηματογράφου. Είναι ένα διήγημα γεμάτο φώς, έλληγική άτμόσφαιρα, άτίκτο ούρανό. Άθήνα, Άθήνα μέσα στην όποια διαστρωώνεται τό δέος πρός στα έρεπία ενός ύπέροχου και άθάνατου παρελθόντος με τη γραφικότητα ίτου σημερινού τοπίου. Σε ίτισοτά διηγήματα των συγχρόνων μου τά τελευταία χρόνια συνάντησα την έλληγική κότητα, τη γνήσια κι' άνάθευτη, που χαρακτηρίζει τό διήγημα αυτό. Ο Παπαγιωργίου είναι ένας άπό τους καλύτερους πεζογράφους του μεσοπολέμου έδωσε άρκετά και ύποσχεται δλη άλλωστε ή τελευταία του συλλογή από τον Γκόζλο ως τό τελευταίο διήγημα έχουν κάτι τό αξιόλογο. Η γλώσσα του είναι άλήθεια ότι ξενίζει κάπως και ζημιώνει τη γενική έντύπωση από τό βιβλίο μέδον που μπορεί να θεωρηθεί σάν μια προσπάθεια προσαρμόγης της γλώσσας στο ύφος.

Σ. Εύστρατιάδη ΘΩΛΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Δέν κρατώ στην ταπεινή μου αυτή στήλη τον πέλεκυ της βλοσυρής κριτικής. Ώστε και όκοπό μου έχω να ίκανοποιήσω την κίτρινη σαδιστική μου διάθεση άποκαρδίνοντας τους πάντας και τά πάντα. Τιμή και χαρά μας θεωρώ να μπορώ να βρω τό διαλεχτό για να τό φωνάξω, τό άνεπίληπτο να τό διαλαλήσω, Πολύ περισσότερο χαίρομαι όταν στους νέους τό διάβασμα της δουλειάς τους δέν τό βλέπω σάν πάρεργο ούτε και την άπασχόληση μ' αυτούς μταιοπονία πολύ περισσότερο όταν δίνουν έλλοπίδες θετικές. Αυτό μου συμβαίνει με την περιπτωση του βιβλίου αυτού του Σ. Εύστρατιάδη με συμπάθεια ξεπέρασα τις σελίδες του που προδίνουν χέρι που τρέμει βέβαια αλλά και που δίνουν ύποσχέσεις σοβαρές για μελλοντική εξέλιξη. Άς προσέξει ό κ. Σ. Εύστρατιάδης τό φραστικό του λίγο περισσότερο. Άς συμπτυκνώσει την άτμόσφαιρα των διηγημάτων. Τά πρότυπα των ξεχωριστών μας πεζογράφων πολλά θά είναι να διδάξουν σ' ένα διηγηματογράφο με άρκετά έξόδια και προσόντα, όπως δείχεται ό κ. Σ. Εύστρατιάδης.

Γ. Κουνούπη ΔΕΛΦΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Γ. Κουνούπη είναι ένας έλληγολάτρης. Πιστεύει στην αιωνιότητα του έλληγικού πνεύματος και στη δυνατότητα της αναγέννησής μας με τό αναβάπτισμα στις αιώνιες πηγές. Τό πιστεύει γιατί πονεύ βαθεία τό τόπο μας και πιστεύει πως κλένει δυνάμεις για την αναγέννησή του. Η πίστη του αυτή τον σπράχνει να γράφει τη σύντομη μα περιεκτική εργασία του που δείχνει έναν μελετητή που κατέχει τό θέμα του και πού τχειριζεται μ' ένθουσιασμό κι' άγάπη. Δέν είναι της στιγμής ούτε ή χάρος έπιτρέπει να σχολιάσουμε τό όρθό ή μη της άποψής του αυτής Πάντως σημειώνω πως βρισκόμα άξιόλογο τη σύντομη μελέτη του.

X. A. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΑ

ΜΠΟΡΕΙ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ ;

Απαγορεύει ο κ. κ. Δ. ΨΑΘΑΣ και ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΥΡΕΑΣ

Συνεχίζουμε και στο σημερινό μας φύλλο την έρευνα μας, γύρω από το θέμα, αν μπορούμε ν' αποκτήσουμε ελληνικό κινηματογράφο, έχοντας μιλλο των ξένων. Το ζήτημα αυτό, όπως τονίσαμε και στα προηγούμενα φύλλα μας, είναι αληθινά έθνικό, και άφορα όλους μας, αφού από την έπιλυση του εξαρτάται μια μεγάλη μας έπιτυχία στον τομέα της τέχνης γενικά. Άλλ' ως ακούσουμε τις γνώμες αυτών που είχαν την καλωσύνη ν' απαντήσουν στο ερώτημά μας

Ο Κ. Δ. ΨΑΘΑΣ

Όπως ίσως θα ξαίρετε ο εκλεκτός μας ευθυμογράφος κ. Δ. Ψαθάς είναι μέλος μιας κριτικής έπιτροπής για τον διαγωνισμό που προκήρυξε το περιοδικό «Ρωμάντο» γύρω από την έπιλογή νέων ταλέντων για τον ελληνικό κινηματογράφο. Έκτος όμως αυτού η συγγραφική του πείρα, αλλά και η γενική καλλιτεχνική του μόρφωση, δίνουν μια βαρύτητα στην γνώμη του πάνω στο ζήτημα της έρευνας μας αυτής. Νά λοιπόν τι μας είπε :

Όλα είναι δυνατά όταν υπάρχουν σοβαρές προθέσεις. Και κινηματογράφος ακόμα, συνεπώς μπορεί να γίνει, όταν λείψη η υπαρκτή οικονομική νοοτροπία άρισμένων έπιχειρηματιών που έχουν δώσει έως τώρα ταινίες καλές μονάχα κοινόν για κάφρων. Βέβαια ο κινηματογράφος είναι κάτι καινούργιο για τον τόπο μας και ο κόσμος πηγαίνει να δει τα καταντήματά του. Αλλά κι' ο πιο αισθηματικά άκαλλιέργητος εκδηλώνει τις κρίσεις του σφυρίζοντας, γελώντας και σαρκάζοντας εις βάρος του θεάματος. Έθμιουρηθή μάλιστα, για τον ελληνικό κινηματογράφο ένα ιδιότυπο κοινό που πηγαίνει να σπάσει κέφι.

Ευτυχώς τελευταία έγινε μια καλή άρχη με την «Φωνή της καρδιάς». Χωρίς τεράστια κεφάλαια, χωρίς άφθονα μέσα, με χίλιες δυσκολίες της εποχής έγινε μια έργασια εκ πρόσωπη. Αυτό μπορεί να γίνει θαυμάσια και στο μέλλον, όταν υπάρχει η εύσυνειδησία, προϋποθέσεις αναγκαία για κάθε σοβαρή δουλειά.

Έμφυχο ύλικό νομίζω ότι υπάρχει άφθονο, τόσο στο θέατρο όσο και έξω απ' το θέατρο. Η έπιτυχία άλλων «αστέρων» και η γελοιοποίηση άλλων αποδεικνύει ότι χρειάζεται εκτός από τα τεχνικά μέσα και σκηνοθέτη ικανός να δει και να διαλέξει.

Άλλοι πιο ειδικοί μπορούν να μπουν σε λεπτομέρειες. Η ανάμειξη μου στα κινηματογραφικά είναι έντελως έρασι-τεχνική και δεν εκφοράζω παρά τη γνώμη ενός θεατή που είδε πολλές φορές με θλίψη χάρη στη προχειρότητα που μας διακρίνει δα κάπως ιδιαίτερα, μερικά θεάματα αξιοθρήνητα. «Ας έλλισωμε ότι μεταπολεμικώς μεταξυ των πολλών στραβών που πρόκειται να διορθωθούν—έλπιδες λέμε—θα είναι κι' ο ελληνικός κινηματογράφος.

Ο Κ. Κ. ΜΑΥΡΕΑΣ

«Ελληνικός κινηματογράφος είναι δυνατόν να δημιουργηθή με την βασική προϋπόθεση της ύπαρξεως άφθόνων χρηματικών κεφαλαίων. Έπειδή, όμως η ιδιωτική πρωτοβουλία δεν μπορεί να εξεύρη—όπως τουλάχιστον είδαμε μέχρι τώρα—τα κεφάλαια αυτά, γι' αυτό νομίζω ότι η κρατική ύποστήριξη και καθοδήγηση είναι η πλέον ένδεδειγημένη. Κι' αυτό θα γίνει με τον έξης τρόπο. Νά κα-

λέση το Κράτος ένα συμβούλιο από τους αντιπροσώπους όλων των καλλιτεχνικών σωματείων της χώρας (ήθοποιών συγγραφέων, μουσικών κλπ.) και να ζητήσει τις γνώμες τους για το ζήτημα αυτό, καθώς και να του υποδείξουν ποιους θεωρεί κάθε σωματείο από τον κύκλο του, ως ένδεδειγμένους για να έργασθουν στην δημιουργία μιας κινηματογραφικής έπιχειρήσεως. Και μετά όταν έπ' αυτού αποκρυσταλωθούν τα σχετικά συμπεράσματα, να προικίση τον οργανισμό αυτό, με τα απαιτούμενα χρηματικά κεφάλαια για την δημιουργία των τεχνικών εγκαταστάσεων, και την κάλυψη όλων των άλλων αναγκών του.

Με αυτόν τον τρόπο νομίζω, πως αίρονται όλα τα εμπόδια, και τότε θα μπορούμε να έλπίζουμε σε μια άσπογη απ' όλες τις απόψεις ελληνική κινηματογραφική παραγωγή, δεδομένου μάλιστα ότι το έμφυχο ύλικό το έχουμε ήδη

ΤΑΧΟΣ ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

«Νυχτερινός Διαβάτης»

Ο ποιητής κ. Σπύρος Παναγιωτόπουλος, γνωστότατος μα όχι μόνο από τη σκόρπια λογοτεχνική έργασια του στα περιοδικά και τις έφημερίδες ανάμεσα στην οποία προεξείχε τον τελευταίο καιρό η κριτική της Καλλιτεχνίας τυπώνει και θα κυκλοφορήσει το α' δεκαήμερο του Δεκεμβρίου ένα νέο ποιητικό του τόμο, ύστερα από τα εξηγημένα και δυσεύρετα «Μαϊστράλια» του, με τον τίτλο «Νυχτερινός Διαβάτης». Τα ποιήματά του φροντισμένα και περιποιημένα από την εταιρεία «Άλφα» που είναι και ο εκδότης των, θα δει το φως με εικονογραφίες του μεγάλου μας ζωγράφου G. Gonnato—αυτής της δόξας της νέας ζωγραφικής μας. Η έκδοσις θα είναι περιορισμένη πολυτελέστατη και θα κυκλοφορήσει σε αριθμημένα αντίτυπα.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΠΑΊΩΑΝΝΟΥ
Έπιχειρήσις
ΚΑΙΤΗΣ ΝΤΙΡΙΝΤΑΟΥΑ
ΘΙΑΣΟΣ
Ν. ΜΗΛΙΑΔΗ-Μ. ΚΡΕΒΑΤΤΑ
ΣΠ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ - Κ. ΔΟΥΚΑ
Σύμπραξις :
ΛΙΤΣΑΣ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ
ΡΕΝΑΣ ΝΤΟΡ
Τραγωδία :
ΚΑΚΙΑΣ ΜΕΝΔΡΗ
Συνεχίζεται με έξαιρετικήν έπιτυχίαν ο θρίαμβος της σαιζόν
ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΝΟΤΕΣ
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ
Μουσική Ι. ΡΙΤΣΙΑΡΔΗ
Το χορευτικόν ζεύγος
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΑΥΛΟΦΣΚΑΓΙΑ
Σήμερον και αύριον 4 παραστάσεις. 4—6 και 6—8

Έξεδόθη και έκυκλοφόρησε :
MIX. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗ
«**ΠΑΙΚΟΣΜΙΟΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ**»
Ένα έργο άπαραίτητο για κάθε Βιβλιοθήκη με Πίνακας μεγάλων Ζωγράφων.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΜ

Η μπαρόνια φίλμ άνήγγειλε το γύρισμα μιας νέας ταινίας υπό τον τίτλον «μη μου μιλάτε για άγάπη». Την μουσική του έργου έχει γράψει Λεό Λεξέ ο οποίος ονομάζεται ο «ιπτάμενος μουσικός» λόγω του ότι ζει και πηγαίνει αεροπόρος του παγκοσμίου πολέμου.

Πρωταγωνιστεί η Χάιτε Μαρι Χατάργε, ο Ματέας Βήμαν, η Χίλτε Σέσακ κ. ά.

Πρωτοφανής κοσμοσυρροή παρατηρείται στους γερμανικούς κινηματογράφους όπου προβάλλεται ο «Τιτανικός». Το μεγαλύτερο θαλάσσιο δράμα που συνελθόνσε από 30ετίας την άνθρωπότητα αποδίδεται με ιστορικήν άκρίβειαν στην όθόνη και πολλοί που έζησαν τις τραγικές λεπτομέρειες της ιστορίας νοιάζονται πραγματική συγκίνηση σήπου βλέπουν να αναπαρίσταται στην όθόνη το τραγικό γεγονός της προπαρελθούσης δεκαετίας.

Η «άσβεστη φλόγα» τιτλοφορείται ένα νέο φίλμ του Γιεζα φόν Μπόλβαρ όπου πρωταγωνιστεί για πρώτη φορά μαζί η Μάρτα Χαρέλ και ο Βίλλυ Μπίργκελ.

Πολύ σύντομα θα δοθμε στους αθηναίους κινηματογράφους μια καθαρώς άθλητική ταινία ένα είδος «Ζουρνάλ».

Όλη σχεδόν η άγωνιστική κίνησης της Ευρώπης, άθλητισμός ποδοσφαίρου, πάλη, γυμναστική παρουσιάζεται εντός σκηνής και οι θεαταί παρακολουθούν διεθνείς άγώνες ποδοσφαίρου, τον Λαντουμέργκ, το πρωτάθλημα της Ευρώπης κτλ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΣΤΕΡΩΝ

Ο Φερντινάν Μαριάν πρωταγωνιστής της δραματικής ταινίας «**ΚΛΑΒΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ**» έκανε τη γνωριμία του κατά τα πρώτα χρόνια της καλλιτεχνικής του καριέρας με μια χαριτωμένη μικρούλα. Το κακό όμως ήταν ότι όσο δημοφής ήταν ο μικρός αυτός διαβολάκος τόσο αντίθετα καθυστερημένα έρχόταν στο ραντεβού της. Μια ήμερα ο άτυγχε πρωταγωνιστής την περιέμενε τρία τέταρτα δλόκληρα. Την ώρα που έτοιμαζόταν να φύγει φάνηκε από μακριά η μικρή. Στις περιπτώσεις αυτές τα θηλυκά προσπαθούν να βρουν κάτι για να έπιτεθούν έναντιον του άρσενικού και να μη του δώσουν την ευκαιρία να τις παρατηρήσει για την καθυστέρησή τους
—Μα καταντά τρομερό αυτό φώναξε άναγκασμένη δήθεν η μικρή. Πάλι άξέριστος είσαι :
—Με συγχωρείς, της λέει ο Μαριάν. Την ώρα που ήρθα εδώ στο ραντεβού μου ήμουν φρεσκο-ξυρισμένος...

«**ΑΘΗΝΑΊΚΟΝ**»
ΟΤΙΣΘΕΝ ΔΗΜΑΡΧΙΑΣ
ΡΕΒΥ ΒΑΡΙΕΤΕ
Ι. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ
Από της 10ης πρωϊνής μέχρι της 8ης βραδυνής συνεχώς
Με την έξυπνοτάτην
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ
Δ. ΠΡΙΟΝΑ
ΤΟ ΑΘΗΝΑΊΚΟ
ΜΠΟΥΚΕΤΟ
Σε δύο πράξεις
Με πλήρη όρχήστρα τζαζ
40 πρόσωπα επί σκηνής
Γενική είσοδος 8000

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

λου. Και φυσικά, έφερε κι' αυτός άκροβάτες. Αφού όμως ο Μέλης διασκέδασε για κάμποσο καιρό τους Αθηναίους με τους σκηνοβάτες του, σκέφτηκε να ντατερίση και να δώσει στους συμπατριώτες του μια καινούρια κι' άγνωστη γι' αυτούς καλλιτεχνική απόλαυση. Κι' έτσι άνάγγειλε «ο σχοινοβατικός θίασος Μέλη θα εκτελέση την έσπέραν της 4ης Τουλίου 1837, την πρώτην πράξιν του Κουρέως της Σεβίλλης, ενός των άριστουργημάτων του περιδόξου Ιταλού μουσικογράφου Ροσσίνι». Οι έφημερίδες της εποχής δίνουν έκτενη περιγραφή της... καταστροφής, που ά καθέναν μπορεί να φαντασθή : Οι άκροβάτες που μεταμορφώθηκαν σε τραγουδιστές, δεν είχαν φωνή, ή όρχήστρα—όρχήστρα με δέκα όργανα που μόνο τα δυό ήταν βιολιά—χωρίς άρχιμουσικό, έκανε μάλλον θόρυβο παρά μουσική, και καθώς δεν υπήρχε γυναίκα στο θίασο, είχαν βγάλει το ρόλο της Ροζίνιας. Ως τόσο το κοινό ένθουσιασθήκε απ' αυτό το θέαμα και ξέσπασε σε παράφορα χειροκροτήματα, ενώ οι δράστες αυτής της τραγωδίας, δεν τολμούσαν να παρουσιαστούν στη σκηνή και να εύχαριστήσουν τον κόσμο, από φόβο πως τους περιγελοσάν. Και να σκεφθούμε πως στην παράσταση αυτήν παρευρίσκονταν κι' ο βασιλέας Όθων, κι' η Αμαλία!

Άλλά δυό μήνες άργότερα, ο ίδιος έπιχειρηματίας, έφερε απ' την Ιταλία τραγουδιστές και τραγουδίστριες που δώσανε δλόκληρο τον «Κουρέα», που ξετρέλωνε δλότελα τους Αθηναίους. Δεν υπήρχε πια γι' αυτούς άλλη μουσική απ' την Ιταλική Όπερα, μ' όλο που ο θίασος του Μέλη δεν έπαψε άλλο έργο απ' τον «Κουρέα» για ένα δλόκληρο μήνα.

Έπειτα από δυό χρόνια, στο πρώτο οποσδήποτε εύπρόσωπο θέατρο που κτίσθη στην Αθήνα στην τότε δδόν «Ηροδότου—σήμερα Μενάνδρου—το περίφημο «Θέατρο Μπούκουρα» ο Ιταλός Βασίλειος Σανσόνι, έφερε έναν πραγματικό μελοδραματικό θίασο απ' την Ιταλία, που έπαιξε τη «Λουκία» του Λονιζέτι. Ο ένθουσιασμός των Αθηναίων έφθασε τότε στο παροξύμο. Τη «Λουκία» ακολούθησαν άλλες παραστάσεις και η Ιταλική Όπερα κατάρτησε πια όριστικά το Αθηναϊκό κοινό.

Αυτή είναι η πρώτη γνωριμία των Αθηναίων με την όπερα. Κι' η γνωριμία αυτή όλο και γινόταν πιο στενή στα χρόνια που έπακολούθησαν με τις κάθε τόσο έπισκέψεις ξένων θιάσων όπερας και όπερέττας, που δε περιορίζονταν μάλιστα μόνο στη πρωτεύουσα αλλά περιεεύνανε και στις επαρχίες. Θίασοι Ιταλικοί οί περισσότεροι αλλά και Γαλλικοί και Γερμανικοί ακόμα. Ως τόσο, μ' όλο που είχαν άρχισει ν' αναφαινονται «Ελληνες μουσικοί σπουδασμένοι στο έξωτερικό, μ' όλο που στο 1871 είχε ιδρυθή το Όδείο Αθηνών και διάφορες χορωδίες καθώς και Μουσικοί Σύλλογοι μ' όλη την άγάπη του κόσμου για το Μελόδραμα, σε

κανενός το νου δεν έρχόταν η ιδέα της ίδρυσης μιας Έλληνικής Λυρικής Σκηνής με ελληνικά στοιχεία. Ο πρώτος ελληνικός μελοδραματικός θίασος συγκροτήθηκε στα 1888 από έναν έραφτη, τον άείμνηστο Γιάννη Καραγιάννη που λάτρης του Μελοδράματος, έρασιτέχνης μουσικός ο ίδιος, εγκατέλειψε το μαγαζί του και θυσίασε όλη του την περιουσία για να ιδρύση το «Ελληνικό Μελόδραμα» και να γίνει διευθυντής του. Ο πρώτος αυτός ελληνικός μελοδραματικός θίασος ντεμπούταρε στις 19 Δεκεμβρίου 1888 στο νεόκτιστο τότε Δημοτικό Θέατρο με την όπερα «Λά Βετλί» του Λονιζέτι, μεταφρασμένη ελληνικά. Αυτή η παράστασις ήταν η άρχη της ελληνικής λυρικής σκηνής. Ας σημειωθή πως σ' αυτήν την παράσταση έπερνε μέρος ένας νεαρός, άγνωστος τενόρος που όμως άρα γότερα έμελλε να γίνει διάσημος στην Ιταλία : Ο Αποστόλου.

Μεγάλη ήταν η έπιτυχία του θιάσου Καραγιάννη που μάλιστα έκανε και περιοδίες στο έξωτερικό, στην Αίγυπτο, στην Ρουμανία, στην Τουρκία, στη Ρωσία. Έπειτα όμως από τρία χρόνια ο Καραγιάννης βρέθηκε χωρίς πενήταρα κι' αναγκάσθηκε να διαλύση το θίασο. Έπακολουθούν χρόνια με μάταιες άποπειρες άνασυγκρότησης του ελληνικού μελοδράματος, αλλά μ' όλη την μουσική εξέλιξη της χώρας, μ' όλο που εμφανίζονται κιόλας πολλοί έλληνες συνθέτες, κανένας δεν τολμάει να μιλήσει για την ίδρυσι μιας Έθνικής Λυρικής Σκηνής, ώσπου στα 1894 εμφανίζεται ο Διονύσιος Λαυράγκας. Μ' αυτόν άρχίζει η δεύτερη περίοδος της ιστορίας του Έλληνικού Μελοδράματος που θα ιδούμε στο προσεχές.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΛΑΟΥΝΗ

ΒΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Γ. ΤΣΟΥΚΑΛΑ
Φιλελλήνων 25

Έγγραφομένοι συνδρομηταί, παίρνετε στο σπίτι σας και διαβάτε όσα βιβλία θέλετε (έλληνικά, γαλλικά, άγγλικά). Διαθέτομε 25.000 τόμους λογοτεχνικά, φιλοσοφικά, κοινωνιολογικά, ιστορικά, άρχ. συγγραφεύς, άσυνομικά μυθηστορήματα, όλες τις νεότερες «κδόσεις κλπ.
Άνοιχτή 7 π.μ.—4 1/2 μ.μ. συνεχώς.

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΜΟΝΤΙΑΛ»
ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ
ΗΡΩΣ ΧΑΝΤΑ
ΓΙΑΝΝΗ ΣΠΑΡΤΑΚΟΥ
Κάθε βράδυ θρίαμβος με το έξαιρετικό πρόγραμμα.

ΜΕΞΙΚΑΝΑ
Θ. ΚΑΛΟΦΟΡΙΔΗ
Η πιο πολιτισμένη αθηναϊκή γωνιά, με το πιο γοητευτικό πρόγραμμα Βαριετέ και με την πιο μπριόζα όρχήστρα του συνθέτου
Γ. ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗ
Κομφορασιέ
ΧΡ. ΠΥΡΠΑΣΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ε. ΣΕΡΓΙΑΔΟΥ
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 9

Η φύσις έδωκε την όμορφιά...
άλλα
τιν έξτελειοποίησε
Λεβαστάκης
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 13

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΑ ΓΙΝΗ ΜΕ ΤΗΝ «ΕΚΑΒΗΝ» ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΜΕ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑΝ ΤΗΝ ΕΛ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Η έναρξις των παραστάσεων της Κρατικής Σκηνής άπεφασίσθη όριστικώς για την προσεχή Τρίτην 17 Δεκεμβρίου.

Θ' άρχισιν με την τραγωδίαν του Εδριπίδου «Εκάβη».

Είς τόν ρόλον της τραγικής ήρωίδος θα έμφανισθί

ή δις Έλένη Παπαδάκη.

Η τραγωδία αναβιβάζεται κατά σκηνοθεσίαν του κ. Σωκρ. Καραντινού ό οποίος ώμίλησε προχθές είς τό θέατρον «Κυβέλης» σχετικώς με τίς βασικές γραμμές οι οποίες διέπουν την σκηνοθεσίαν της «Εκάβης».

Ο Κ. ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ ΕΔΩΣΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΙΑΣΟ ΤΩΝ ΑΣΣΩΝ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΚΩΜΩΔΙΑΝ

Ο θίασος των «Ασσων» μετά τους «Ασσους Καλάκι» θα άνεβάσιν την νέα κωμωδία του κορυφαίου των Αθηναιωνέυθιμογράφων κ. Τιμου Μωραϊτίνης. Η «Πεπονόφλουδα» με μουσική του νέου συνθέτου κ. Παναγιωτοπούλου.

Στό νέο αυτό έργο λαμβάνει μέρος όλόκληρο τό εκλεκτό συγκρότημα του θεάτρο Κυβέλης, και λέγεται ότι θα σημειώσιν σταθμό είς τά θεατρικά χρονικά του τόπου μας.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΩΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Από κάμποσο καιρό, οι μαθητές των Ανεγνώρισμένων Δραματικών Σχολών, έφηρησαν την Πανσχολική τους έπιτροπή ή όποία από τότε άφιέρωσε όλες της τίς προσπάθειες, σ' ένεργείες γύρω από τά βασικά ζητήματα που άφορούν τους μαθητάς της «άνώτερης αυτής έξχνης». Και πρώτ' απ' όλα κατέφυγον στον Έρμυθό Σταυρό, για να ζητήσουν Ιατρική περίθαλψη και διανομή φαρμάκων που με τόση δυσκολία βρίσκει κανείς σήμερα στο έλεύθερο εμπόριο. Κατόπιν ζήτησαν από τό Υπουργείο Παιδείας τη χορήγηση έπιδόματος είς τους άπόρους μαθητάς των όποιων ό αριθμός άνέρχεται είς τους 20 εκ των ύπερ των 250 εν συνόλω μαθητών. Τέλος έζητήθη ή χορήγηση «άτέλειας θεάτρον» είς τους τρίτοετείς και δευτεροετείς μαθητάς για λόγους όχι δι-σσεκαδόσους, όπως μορσούν πολλοί να νομίζουν, αλλά σπουδής και μορφώσεως και καταρτίσεως των Έπιτροπών από τον κ. Μανουδάκη ως εκπρόσωπον του Υπουργείου Παιδείας, τον κ. Κουρην, Γεν. Γραμματέαν του Υπουργείου Οικονομικών, τον Διτητή Μονοπόλειον του Υπουργ. Οικονομικών, τον Πρόεδρον της Ένώσεως Συντακτών ημερησίων έφημερίδων και τον Πρόεδρον της Ένώσεως Συντακτών Περιοδικού Τύπου, θα κρίνει κατά πρέρπει να λάβουν τίς άτέλειές των

Αυτά είναι τά βασικά ζητήματα των μαθητών των δραματικών σχολών για τά όποια ή Πανσχολική τους Έπιτροπή άγωνίζεται και τά όποια κι' έμεϊς τά βλέπουμε ως δίκαια, και γι' αυτό και συνηγορούμε υπέρ αυτών.

ΕΙΔΗΣΟΥΡΓΕΣ

* Κατά πληροφορίας, έξ έγκύρου πηγής, οι έπιχειρηματίαι του «Καπιτόλ» Πειραιώς Ν. Βασιλόπουλος και Σία ένεργούν για την ένοικίασιν έκ μέρους των, του Δημοτικού Θεάτρον Πειραιώς άμέσως μετά την λήξιν των παραστάσεων της Κρατικής Λυρικής Σκηνής, με σκοπόν την στέγασιν μονιμου θιάσου.

* Ο Καλλιτέχνης κ. Παράκης με την συνεργασίαν του κ. Λευκαδίτη επαναρχίζει από της προσεχούς Κυριακής τάς πρωινάς Κυριακάτικας παραστάσεις του, είς την «Καλλιφόρνια» του Πειραιώς με συμμετοχή πολλών άσων του Μουσικού μας Θεάτρον.

* Με εύχαριστήριον μαθαίνουμε την πρόσδον της καλλιτέχνης Μητσούκου ή όποία από διμήνου φοιτά είς την Δραμ. Σχολήν του Έθνικου Θεάτρον και ή όποία κατά τάς εισηγηρίους έξετάσεις έπέτυχε μεταξύ των πρώτων.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΝΕΑ

Την Κυριακήν και ώραν 10.30 π. μ. δίδει ή κρατική όρχήστρα Αθηνών είς την αίθουσαν του «Παλλάς» την 4ην χειμερινήν συναυλίαν της με διευθυντήν όρχήστρας τον κ. Ιωσήφ Μπουστίν τουί. Τό πρόγραμμα περιλαμβάνει έργα Βέρνερ, Όμπερτον, Είσαγωγή Α. Νεζερίτη: 2α Έλληνική Ρομφωδία (πρώτη έκτέλεσις) Αίστ. Κονσέρτο για πιάνο είς μι έφ. Σολιστ ή κ. Αίλια Δαλαούνη Μπράμς «Συμφωνία άρ. 2α».

Μετά μακράν άπουσίαν τό περιφέρημο τριό των καθηγητών του Ωδείου Αθηνών κ. κ. Φαραντάτου, Βολωνήν και δ. Α. Κουρούκλη επανεμφανίζονται είς μίαν ένδιαφερόσαν συναυλίαν την Παρασκευήν 17ην Δεκεμβρίου και ώραν 8.30 π. μ. είς τό θέατρον Κοτοπούλη. Τό πρόγραμμα περιλαμβάνει τό τριό είς τό ντό του Μπράμς, τάς παραλλαγάς του Μ. Καλομοίρη και τό έξαιρετικόν άριστούργημα του Μπετόβεν «Τριό είς τόν Αρχιδούκα».

— Άξιοσημείωτον μουσικόν γεγονός δύναται να θεωρηθί ή σύστασις του «Νέου Μουσικού Τριό» υπό τους κ. κ. Βλαδ. Φρήμαν (πιάνο), Βυρ. Κολάση, (βιολί) και Άχ. Παπαδημητρίου (βιολοντσέλλο) και του όποιου ή ένναρχις προαναγγέλλεται διά τό τελευταίον δεκαήμερον του τρέχοντος μηνός.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ Β' ΠΡΟΒΟΛΑΣ

Από 6 έως 12-12-43

- «Κρόνος»—Μυγχάουζεν.
- «Ιντεάλ»—Μυγχάουζεν.
- «Γρις»—Πόνιοι του χωρισμού.
- «Τιτάνια» (Χαλάνδρι)—Σύνορα άγάπης.
- «Άρης»—Μεγάλο Νούμερο.
- «Μόν Σινέ» (Βύρων)—Πιστή στον Έρωτα.
- «Σπλέντιτ» Πειραιεύς—Αύτρα Εύθυγία.
- «Αιθίς»—Αύτρα Εύθυγία.
- «Αστήρ» (Νέα Ιωνία)—Γέλα Παληάσο.
- «Θησεύς»—Νυχτερινό Ραντεβού.
- «Σπόρτιγκ» (Νέα Σμύρνη)—Καρναβάλι της άγάπης.
- «Καπιτόλ» Πειραιεύς—Απόστα Έξπρές.
- «Ετουάλ» (Καλλιθέα)—Περίπέτεια στο Γκράντ Όσέλ.
- «Αστήρ» (Ιδός Βουλιαγμένης) Ειδύλλιο στο Δούναβι.
- «Ηλύσια» Πειραιεύς—Μαιτρέρσα φίλου μου.
- «Αστήρ» (Δραπετσόνα)—Μυστικό Κόκκινου Κρίνου.
- «Καλλιφόρνια» Πειραιεύς—Τρόμος των Γκάγκοτες.
- «Ροζκλαίρ»—Έρωτικά Καπρίσια.
- «Παλλάς» (Ταμπούρια)—Μάστιγες Κοινωνίας.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΤΟΥΣ ΗΘΟΠΟΥΣ

Ο Υπουργός της Παιδείας κ. Ν. Λύβερης υπέγραψε νομοσχέδιον διά του όποιου έξουσιοδοτείται υπό του Κράτους «Έπιτροπή πνευματικών αξιών» να χορηγή τμηματικές ένισχύσεις είς τους ήθοποιούς και σκηνοθέτας του Δραματικού και Λυρικού θεάτρον τους παρασόντας υπηρέσιαις είς τό ελληνικόν θεάτρον και παραμένοντας άνευ έργασίας. Η ένίσχυσις αυτή θα διακόπτεται άμα τη αναλήψει έργασίας είς τό θέατρο

ΟΙ «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΝΟΤΕΣ», ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΑΠΑΓΓΑΝΝΟΥ

ΕΝΑΣ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Στό θέατρο Παπαγγάννου συνεχίζονται με μεγάλην έπιτυχίαν οι παραστάσεις της έξαιρετικής έπεθεωρήσεως των κ. κ. Σπυροπούλου—Παπαδούκα «Ελληνικές Νότες». Έν τώ μεταξύ άρχισαν οι δοκιμές της «Γκερμισμένης Φωληάς» του άξέχαστου μουσουργού Ν. Κατσηπαστόλου, ή όποία θα διαδεχθί έν καιρῶ την ώραία επιθεώρησιν της εκλεκτικής συγγραφικής δυάδος.

ΟΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΙΝΟ ΡΟΣΙ ΚΑΙ ΠΙΕΡ ΦΡΕΝΑΙ ΣΕ ΝΕΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΤΑ ΝΕΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΕΦΕΤΕΙΝΑ ΦΙΛΜ

Δευτέρα μεγάλη ταινία την όποϊαν πολλοί θα περιμένουν με άγανάκη είναι «Πυρετοι» ή μάλλον «Πόθοι». Τό όνομα του πρωταγωνιστού της δραματικής αυτής ταινίας θα κάνει πολλές τρυφερές καρδιές να χτυπήσουν δυνατά.

Τίνο Ρόσι, Μάλιστα, ύστερα από μακρά σιωπή θ' άκούσαμε και πάλι την μελωδική φωνή του Κορσικανού γόητος, ό όποιος θα μάς τραγουδήσιν μεταξύ άλλων και τό «Άβε Μαρία του Σούμπεργτ. Συμπαραστάται του Τίνο Ρόσι στο φίλμ αυτό είναι ή τέως σύζυγος του Σασά Γκιτρού, Ζακελίν Ντελμαπάκ, ή Μαντελέν Σολόνυ ή Ζινέτ Λεκλέρ, ό Λουσιέν Γαλλάς και ό Ζάκ Λουβινύ. Σκηνοθέτης δέ ό Ζάν Ντελανβύ.

Ο γνωστός σκηνοθέτης Ζάν Μπουαγιέ θα μάς προσέφερν ένα πραγματικό κομφοτέχημα γαλλικού πνεύματος και φινέτσας Φαντασμαγορικά γκεκόρ, μιά άτμόσφαιρα κομψότητος και ένα άμείωτο ένδιαφέρον, καθιστούν τό φίλμ «Μπολερό» ένα φίλμ πρώτης τάξεως. Αυτό βέβαια όφείλεται και στους πρωταγωνιστάς, οι όποιοι είναι από τους ποιό γνωστόους Άρλεττύ, Άντρέ Λυγκέ Ζάκ Ντεμινύ, Μέγκ Λεμονιέ, Κριστιάν Ζεράρ και Ντενίς Γκρέυ.

«Έρωσ υπό άπαγόρευσιν» αυτό είναι ό τίτλος μιάς γαλλικής ταινίας, την όποϊαν έγγυασί ό Ρισάρ Ποιέ, βάσει της όπερέτας «Γιές». Η μουσική της όφείλεται στον γνωστό γάλλο συνθέτη Μωρίς Υβαίν. Πρωταγωνισται της παριζιάνικης αυτής κωμωδίας που είναι γνωσιμένη μέσα στο πλαίσιο της ζωής μιάς μιντινέτας είναι ή γνωστή μας από τό φίλμ «Ο τελευταίος των έξ» Σούζη Ντελαίρ. Σημαντικούς ρόλους παίζουν επίσης ή Μόνα Γκόγια, ό Πόλ Μωρίς, ό Γκαμπριέλλο, ό Γκυγιώμ ντε Σάζ και ό καντσοεντίστας Ζάν Ριγκώ.

Γνωρίζεται την Σιφόν; Άσφαλώς όχι. Είναι μιά θεότρελλη νέα δεκάξη ετών, ώραία, χωρίς να τό ξέρη ή ίδια που μεγάλωσε χωρίς να προσέχη καθόλου τον κύκλο μέσα στον όποιον ζή. Η Σιφόν είναι ή νέα Γαλλίς καλλιτέχνης Όντέτ Ζουαγιέ γνωστή μας ήδη από τό φίλμ «Όνειρα ήθοποιών».

ΗΡΧΙΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΛΙΚΗΣ ΑΙ ΔΟΚΙΜΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΘΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ Δ. ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Είς τό θέατρον «Αλικής» άρχισαν οι δοκιμές ενός νέου Έλληνικού έργου. Πρόκειται για την κομεντί του γνωστού συγγραφέως κ. Δ. Ιωαννοπούλου «Μέρες που ζούμε». Τό νέο αυτό έργο του συμπαθούς συγγραφέως και σκηνοθέτου της «Φωνής της καρδιάς» κατά τους παρακοκνησάντας τίς δοκιμές πρόκειται να υπερβή σ' έπιτυχία κάθε προηγούμενο έργο του κ. Ιωαννοπούλου.

Στίς «Μέρες που ζούμε» έκτός των θιασορχών Κ. Μουσούρη και Μαιρης Άρώνη λαμβάνουν μέρος: Γιούλα Γεωργοπούλου, Τ. Σακελλαρίδου, Δέσπω Διαμαντίδου, Θ. Άρώνης, Λάμπρος Κανταντάρας, Ν. Βλαχόπουλος, Π. Χριστοφορίδης και Μ. Παπαδάκης.

Τό έργον αυτό θ' άνεβή μόλις τό έπιτρέψουν αι μετά τόσην έπιτυχίαν διδομένη παραστάσις της «Κυρίας χωρίς Καμλίτες».

ΘΑ ΠΑΙΧΘΗ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ «ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ»

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΣΤΗ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ

Άσφαλώς όλοι θα θυμούνται την ώραία ελληνική ήθογραφία των κ. κ. Σακελλαρίου—Ευαγγελίδη, με μουσικήν του κ. Έδ. Μπιάνκο. «Άρζεντιντά» που παίχτηκε με έξαιρετική μάλιστα έπιτυχία τό 1938 από της σκηνής του θεάτρον «Κεντρικόν» και από

τόν θίασο Μηλιάδη—Κυριακώδη. Τά άλησημόνια τραγωδία ή «Μοναξία» και «Παλιά γαιουνιά», έχουν περάσει πρό πολλού στον κύκλο των κλασσικών Άθηναϊκών τραγουδιών, κι' οι καλογραμμένοι στίχοι τους μαζί με την γλυκειά μουσική τους συγκινούν πάντοτε την ψυχή.

Τό έργο λοιπόν αυτό, που τόσες φορές παίχτηκε στην Ελλάδα, ήταν τυχερό του, να γνωρίσιν και την δόξα μιάς ξένης ευρωπαϊκής σκηνής, και συγκεκριμένως της Ισπανικής. Και να πως.

Ο συνθέτης της μουσικής του, κ. Μπιάνκο ό όποιος βρίσκεται αυτόν τον καιρό στην Ισπανία έγραψε πρό ήμερών μέσωσ της ένταυθα Ισπανικής πρεσβείας, είς τους συγγραφείς κ. κ. Σακελλαρίου—Ευαγγελίδη, και τους έζητησε την άδεια για την μεταφρασί του έργου τους είς τά Ισπανικά, και την αναβίβασί του από τον μεγαλύτερον Ισπανικόν θίασον, ό όποιος μάλιστα, θα τό παρουσιάσιν σε 62 πόλεις της Ισπανίας. Συγχρόνως έστειλε και ένα πρόγραμμα του θιάσου—περίφημο από άπόψεις έκτυπώσεως και έμφανίσεως γενικά—είς τό όποιον περιλαμβάνονται όνόματα από τά καλλίτερα του Ισπανικού θεάτρον και του κινηματογράφου. Η κατανομή των ποσοτών θα γίνη ως έξης: 50% θα πάρη ό κ. Μπιάνκο, 40% ό μεταφραστής του έργου, και 10% οι κ. κ. Σακελλαρίου—Ευαγγελίδη. Η καταβολή του αναλογούντος είς τους τελευταίους αυτούς κούσου, θα γίνη μέσωσ της Έλβετικής πρεσβείας, και σε έλβετικά φράγκα.

Είναι περιττόν νομίζουμε να προσθέσουμε ότι ή σχετική άδεια των συγγραφέων έδόθη, κι' έτσι πολύ σύντομα θάχουμε έιδήσεις για τίς έντυπώσεις που έπροκάλεσε αυτό Ισπανικό καινοτό όραιο από ελληνικό έργο.

Τό έρχόμενο φύλλο του «ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ» Θά παρουσιάσιν Μεγάλες έκπλήξεις

μεν την ταινία «Τό φλεγόμενον περίπτερο» τό σεναρίο της όποίας είναι παρμένο από τό όμώνυμο μυθιστόρημα του Στέβ Πασσέρ. Πρωταγωνισται του υπερόχου αυτού δραματο-άστυνομικού φίλμ, είναι ό Πιέρ Ρενουάρ ή Μισέλ Άλφα, ή Έλίνα Λάμπουρντέ ή Ζάν Μαράι ό Ζάν Μαράσι και άλλοι.

Τέλος ύπάρχει και μιά γαλλική ταινία, ή τελευταία από την όποϊαν δέν μάς είναι σήμερα γνωστός παρά μόνο ό τίτλος. «25 έντυχημένα χρόνια» Λίαν συντέμμος όμως θα είμεθα είς θέσιν να σάς δώσωμεν λεπτομέρειες σχετικές με την ταινία αυτήν.

Η υπόθεσις του έργου είναι παρμένη από τό όμώνυμο ρωμάντο της Ζυπ «Ο γάμος της Σιφόν». Στο φίλμ αυτό πρωταγωνιστούν έκτός της Όντέτ Ζουαγιέ ό Άντρέ Λυγκέ ό Ζάκ Ντεμινύ, ό Πιέρ Λάρκευ, ό Ρομπέρ Λέ Βιγκάν κ.ά.

Οι τέσπερες υπόλοιπες καινίες είναι άστυνομικές. Η πρώτη «Πίκοπος» είναι ένα δυνατό άστυνομικό έργο, στο όποιον πρωταγωνιστεί ό Άλμπέρ Πρεζάν ως έπιθεωρητής Μαιγκρέ. Η υπόθεσις του έργου είναι παρμένη από ένα μυθιστόρημα του Ζωρζ Σιμενόν. Μιά άμρόσφαιρα μυστηρίου γεμίζει όλο τό έργο. Τό δέ ένδιαφέρον του θεατού μένει άμείωτο από την πρώτη σκηνή μέχρι την τελευταία. Άν και ό ρόλος αυτός δέν φαίνόταν κατάλληλος για τον Πρεζάν, έν τούτοις ό μεγάλος Γάλλος καλλιτέχνης τά καταφέρνει θαυμάσια. Η αλήθεια είναι ότι έχει και εκλεκτούς συμρωταγωνιστάς όπως την Ζυλιέτ Φαμπρέ, τον Ζάν Τιισιέ, τον Ντελμιόν, τον Γκυγιώμ ντε Σάζ κ. ά.

Ο Πιέρ Φρεναί γνωστός μας ως άστυνομικός του περιφήμου φίλμ «Τελευταίος των έξ» πρωταγωνιστεί έφετος σε δυό ταινίες του ίδιου περίπου στύλ. Η μιά τό «Χέρι του διαβόλου» όφείλεται στον διάσημο σκηνοθέτη Μωρίς Τουρνέρ ό όποιος συνεχέντρωσε μεάν ομάδα εκλεκτών καλλιτεχνών μεταξύ των όποιων άξίζει να αναφέρωμεν την Ζοζελίν Γκαλ, τον Γκυγιώμ Ντε Σάζ, τον Πιέρ Λάρκευ τον Γκαμπριέλλο και τον Νοέλ Ροκεβέρ. Οι κινηματογραφικοί κριτικοί του Γαλλικού Τύπου ζειναν όλοι σύμφωνοι για να χαρακτηρίσουν την ταινίαν αυτήν ως από τίς πιό πρωτότυπες που μάς παρουσιάσας μέχρι σήμερα ό κινηματογράφος «Τό χέρι του διαβόλου» είναι συγχρόνως μιά ιστορία έρωτος ένα άστυνομικό αίνιγμα, ένα φίλμ γεμάτο πλοκή και ρομαντισμό. Φαντασία, έρωσ, άγανάκη, μυστήριο. Ίδου με τέσπερις λέξεις τί είναι «Τό χέρι του διαβόλου».

Στον περίφημο Γάλλο σκηνοθέτη Ζάκ Μπαροντσέλλι όφείλο-